

[Østergaard.]

NATO har udtrykt i sin vurdering, nemlig at det kun er at betragte som anden linjes reserver, og da vi alle er klar over, at det, der er og skal være det afgørende og det primære i det danske forsvar, er det øjeblikkelige beredskab, må vi vist være lidt betænkelige ved at vurdere lokalforsvaret alt for højt. Men det vil jo vise sig, hvordan det kommer til at fungere i praksis, og så kan vi siden afsige den endelige dom.

Den foregående ærede ordfører var inde på hjemmeværnet; jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger derom, heller ikke om de forskellige nydannelser i forsvaret, Nikebatterierne og Honest John-afdelingerne, men jeg skal gøre enkelte bemærkninger angående de såkaldte NATO-depoter, som der bliver adgang til at oprette i henhold til forsvarsforliget. Jeg er tilfreds med denne nyordning; vi må erkende, at den betyder en beredskabsmæssig værdiforøgelse, som vi ikke kommer til at give noget for; vi er jo tilbøjelige til at skele til økonomien, hvad vi naturligvis også skal.

Den forsvarsordning, vi nu vedtager, er altså resultatet af 5 års forberedende øvelser, og det kraftige hurra for resultatet kan vi efter min mening godt spare. Men nyordningen indeholder dog forbedringer af en sådan art og karakter, at der er skabt et godt og solidt grundlag at arbejde videre på. Vi får altså kun et lille forsvar; jeg vil udtale håbet om, at fremtiden må forme sig sådan for vort forsvar i det praktiske arbejde, at det med tiden må kunne siges: et lille, men et godt forsvar. Den omstændighed, at den ordning, vi nu får, besegles af alle partier, giver jo i fremtiden forsvaret et folkeligt grundlag at arbejde på, som det hidtil ikke har haft.

Til slut skal jeg anbefale at stemme for de ændringsforslag, som findes i betænkningen.

Ole Bjørn Kraft: Det er med tilfredshed, at det konservative folkeparti har set de langvarige forhandlinger om en ny forsvarsordning afsluttet med en overenskomst, som alle demokratiske partier har kunnet samles om. At enkelte medlemmer ikke kunne deltage heri, forandrer intet, heller ikke, at en enkelt minister ikke vil gøre det; det er en skuffelse, og jeg kan ikke nægte,

at det har vakt nogen forbavselse, hvis dette forlydende da er rigtigt; men det ændrer jo intet i den afgørende kendsgerning, at der her finder en stor samling sted. Jeg vil gerne tilføje, at vor tilfredshed ikke i første række skyldes, at samlingen finder sted, men mere skyldes, at den sker omkring en ordning, som man må have en positiv indstilling til, således som generalmajor Kragh har udtrykt det i en udtalelse. Man må have denne indstilling, fordi ordningen betyder en forbedring, således som det også ofte er understreget af militære sagkyndige, en forbedring såvel i forhold til den eksisterende udhulede ordning som til regeringens oprindelige lovforslag.

Det er en forbedring af en sådan karakter, at den mod ordningen måske mest kritisk indstillede, så vidt jeg har kunnet skønne, flyvergeneral Ramberg, om den siger — jeg beder om formandens tilladelse til et citat nu og flere senere — at den rummer „sådanne ikke ubetydelige forsvarsmuligheder, at det er omkostningerne og umagen værd.“

Såvel flyvevåbnets som søværnets chefer fremfører saglig kritik og er i særdeleshed ikke tilfredse med fordelingen — balancen — mellem hæren og de to andre værn, som de ønsker var blevet yderligere styrket, et ønske, som vi konservative kan dele, når det blot ikke sker ved en reduktion af hærens stadig for små beredskabsstyrker. Men søværnets chef, admiral Nyholm, slutter dog med på samme måde som flyvevåbnets chef at indtage en klar positiv holdning. Admiral Nyholm udtaler efter de kritiske bemærkninger:

„Søværnskommandoen må dog udtrykke sin tilfredshed med og lettelse over, at der omsider er skabt et på bred politisk basis tilvejebragt grundlag, på hvilket der kan arbejdes videre i forsvaret. Det er søværnskommandoens opfattelse, at dette i høj grad vil bidrage til at skabe mere arbejdsro og større arbejdsglæde hos forsvarrets personel.“

Chefen for hæren, generaløjtnant Hjalf, fremhæver i sin udtalelse en væsentlig side af ordningen, når han erklærer, at en dækningsstyrke af den foreslåede styrke og sammensætning vil

„ved angrebsvis optræden kunne imøde-